

Nyerges Attila: Most már Magyar Péter is a helyén van nálam

2025 július 07. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Mit tehetünk, hogy a gyermekeink ne veszítsék el a lelküket, és miért írt dalt Magyar Péterről a készülő lemezükre?

Számomra magyar és magyar között csak egyenlőségjel van, ez ilyen matematika – mondta Nyerges Attila, az

Ismer?s Arcok énekese, dalszövegírója. Mit várt volna el Gyurcsány Ferenct?l? Miért gond, ha drogfogyasztást népszerűsítene a zenészek? Mit tehetünk, hogy a gyermekeink ne veszítsék el a lelküket, és miért írt dalt Magyar Péterrel a készülő lemezeikre? Interjúnk.

– „Bár a lényegét még nem értheted, amíg nem éltél nehéz éveket” – így szól a Nélküled egyik sokatmondó sora. Ön szerint mára már megértették a magyarországiak a lényegét?

– Amikor ezt a dalszöveget írtam, még hatalmas falak választották el a magyart a magyartól. Azóta sok minden megváltozott, a belső magyar és az elcsatolt területek közötti világ sokkal nyitottabbá és átjárhatóbbá vált, lélekben és a valóságban is. Aki most sem érti, hogy mit jelentenek ezek a „nehéz évek”, az sohasem fogja megérteni, és én már túl idős vagyok ahhoz, hogy mindig elmagyarázzam. Beleuntam abba, hogy mindenkit meg kell győznöm a hitemről, értékrendemről. Nem kell! Aki nem érti, az lemarad.

– Ez a korral jár?

– És tapasztalatból ered. Küldetésstudatom is még annyiban van, hogy továbbra is a helyes utat járom, és figyelek arra, hogy ne tegyek olyat, amiben nem értenék egyet a régi önmagammal. Arról már letettem, hogy megváltsam a világot. Az elmúlt csaknem harminc év során rájöttem, hogy nincs sok értelme állandóan nekirohanni a falnak, mert fáj. A motorbalesettel járó tapasztalatom is ráébresztett arra, hogy fölösleges olyan dolgok miatt idegeskednem, amik nem tudok változtatni. Nem pazarlom az időmet hülyékre és megmászható dolgokra. A környező világ azért szerez néha meglepetést, például hogy milyen alakok jelentek meg a magyar politikában, amellet nehéz szó nélkül elmennem.

– Magyar Péterre gondol?

– Rá.

– Pedig elször azt akartam kérdezni, mit gondol arról, hogy eltnt az életünkben?!

– Feri?

– Bingó.

– ?szintén szólva csalódottságot érzek, mert ? volt a f? ellenséggé, ha már nem is olyan súlyos és erővel volt jelen a közéletünkben, mint a kétezres években. Angolosan távozott, elvártam volna, hogy ne szívódjon fel csak úgy, ha már felelősségre vonni nem lehetett.

– Mit várt volna tőle?

– Egy bocsánatkérést. Bocsánatot kellett volna kérnie az egész magyar néptől, azt hiszem, hogy megérdemeltünk volna legalább egy ilyen keserű katarzist. De Feri köddé vált, és ezzel nekem csalódást okozott. Csak a rossz emlékek maradtak utána, semmiféle teljesítmény, semmiféle pozitívum, fölöslegesen volt itt közöttünk, ráadásul miatta kellett szegyenkeznünk sokáig, hogyha a határon túl jártunk.

– Pedig olyan ördögien szépet írt róla.

– Mire gondol?

– „Lucifer szarva tompa, a hetedik napon majd kin?, öltönye véresen ragyog, patáján új Gucci cip?.”

– Azóta a Gucci cip? lekopott a patájáról. Ezt akkor írtam, amikor az emberek tele voltak dühvel és elkeseredéssel. Akkoriban született meg ez a szöveg. Az új emberünkről másképpen és mást írtam.

– Írt dalt Magyar Péterrel?

– Az új lemezeükön rajta is lesz, év végén, legkésőbb januárban jelenik meg. Szóval most már ? is a helyén van nálam.

– Meglepődött, hogy színre lépett?

– Inkább az emberek reakcióján lepődtem meg. Ilyen trógerék mindig a felszínre kerülnek, de erre az emberek úgy szoktak reagálni, hogy elfordulnak tőlük, nem pedig a tenyerükön hordozzák őket.

A Teljes cikket [ITT](#) olvashatják el!

Pataky Tamás - www.demokrata.hu

Ajánló